

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074494138208/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten

ANN' KATRIN' (samigret. Ja, han har altid været en rar Dreng.

SIGRID (vidtfavnende). Han har en stor Fremtid for sig.

ANN' KATRIN' (betænkelig). N-aa, det kan vist været det samme med *det*. (Der høres Fodtrin i Forstuen) . . . . Der har vi vore Folk. (Graves og Kræsten ind fra venstre)

KRÆSTEN (til Sigrid). Goddaw Sigrid og velkommen her.

SIGRID (giver ham Haand, varmt). Tak Kræsten Gravesen.

KRÆSTEN (til sin Far). Det er Sigrid, som a har snakket om.

SIGRID (hilser paa Graves). Goddag — Ja, Kræsten og mig deler jo det nye Livssyn med hinanden!

GRAVES (iagttaget hende). N-aa, ja.

SIGRID. Vi har talt om, at der skulde vækkes Liv i denne døde Egn, og at vi to vilde ta' en Gerning op her.

GRAVES. N-aa.

KRÆSTEN. Ja, her bor a altsaa.

SIGRID. Det er en gammel Gaard, men den ligger kønt med Oldtidshøjene der i Baggrunden.

ANN' KATRIN' (til Sigrid, lidt angst). Du er da vel opfødt ved Bondearbejde?

SIGRID. Jo, jeg er en Bondepige. (begejstret til Kræsten). Tænk om vi kunde samle Folk her. (til Forældrene halvt undskyldende) Ja vi er jo saa optaget af den Tanke, vi har faaet, om I kan forstaa det.

GRAVES. Det kan vel være knap nok, — naa, men I to er altsaa enige?

KRÆSTEN. Ja, vi — — — —

SIGRID (tager rask Svaret). Ja vi er, og jeg syntes jeg maatte se Kræstens Hjem. Hertil har vi knyttet saa mange Tanker . . . . Og jeg kan se for mine Øjne, hvorledes Folk kommer strømmende paa de store Dage, naar Dannebrog vajer over Hedegaardens Tag — jeg kan se det.

GRAVES (kniber Læberne sammen). Naa, det er allerede bestemt, at saadan skal det gaa?

KRÆSTEN. Naa—aa — — — —